

Arrest

nr. 98 981 van 15 maart 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 28 december 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 december 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat D. HANNEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart het Georgische staatsburgerschap te bezitten en van Georgische origine te zijn. U bent geboren in Gori (Georgië) waar u ook woont.

U groeit op in Gori waar u bevriend bent met N. C. (...), die van Ossetische origine is. Als er begin jaren negentig oorlog uitbreekt tussen Georgië en Zuid-Ossetië, haalt u hem een aantal dagen in huis. Daarna gaat N. (...) naar het dorp Djava, vlakbij Tskhinvali in Zuid-Ossetië. U houdt vanaf dat moment nog steeds telefonisch contact met hem.

In de zomer van 2008 lopen de spanningen tussen Georgië en Zuid-Ossetië opnieuw op waardoor een oorlog uitbreekt. In het kader van deze oorlog dienen een aantal van uw (Georgische) burenen (meer bepaald G. G. (...), D. K. (...) en T. A. (...)) in een tankbataljon van het Georgische leger. Als zij 's avonds na hun dagtaak met de burenen samenkomen op de binnenkoer, scheppen ze in het openbaar op

over hun activiteiten in het leger. Op 7 augustus 2008 belt u uw vriend N. (...) in Zuid-Ossetië op om te vragen of hij het goed stelt en of er al tanks in Tskhinvali zijn. Uw buurman K. (...) hoort uw gesprek. 's Anderendaags komen drie mannen van de veiligheidsdienst, onder anderen de zoon van uw buurman, Z. K. (...), bij u thuis langs en nemen u mee. Ze houden u een dag in een kelder en beschuldigen u ervan als spion informatie doorgegeven te hebben aan de Osseten, via N. (...). U wordt geslagen. Als ze weggaan uit de kelder, slaagt u erin via een raam te ontsnappen. U gaat naar huis maar daar zijn uw vrouw en kinderen niet te vinden. Een buurman vertelt u dat ze in een schuilkelder zijn omdat de stad op dat moment onder vuur ligt. U blijft één nacht in de schuilkelder en gaat dan met uw gezin naar Tbilisi. Daar blijft u slechts een paar uur. U stuurt uw vrouw en kinderen naar uw schoonfamilie in het dorp Tsinamdzghvriantkari in de regio Mskheta. Zelf gaat u naar Pankisi in de regio Kakheti.

Enkele maanden later gaat uw vader naar de politie van Gori om te melden dat u meegenomen en geslagen was geweest en dat u daarom niet kon terugkeren. Er wordt hem gezegd dat u een landverrader bent. Enkele dagen later wordt uw vader geslagen als de politie bij hem thuis langskomt. Uw vader wordt nog vaak lastiggevalen door de politie.

Uiteindelijk verlaat u Georgië op 21 oktober 2009, zonder uw vrouw en kinderen. Samen met een kennis van uw oom gaat u eerst met de auto naar Turkije. Daar stapt u over in een vrachtwagen en legt zo clandestien de rest van de weg af naar België waar u op 25 oktober 2009 aankomt en op 30 oktober 2009 een asielaanvraag indient.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een kopie van uw Georgische identiteitskaart voor aan de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u met de dood bedreigd wordt door de autoriteiten van uw land, meer bepaald door de speciale diensten waar onder anderen uw buurman Z. K. (...) werkt, wegens uw contacten met uw Ossetische vriend N. C. (...); men verdenkt u ervan een spion geweest te zijn tijdens de oorlog in augustus 2008 (CGVS p. 6-7). Het Commissariaat-generaal is echter van mening dat u er niet in slaagt uw vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of voor het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Ten eerste blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, dat personen riskeren als spion te worden beschouwd indien zij daadwerkelijk over gevoelige informatie beschikken of in staat zijn deze te verkrijgen. Er kan dan ook gesteld worden dat u aannemelijk dient te maken dat u in een uitzonderlijke situatie bent beland waarin u als spion werd aanzien en hierdoor een vervolgingsvrees koestert. Hier slaagt u echter niet in. Immers, u verklaarde wel dat u informatie te horen kreeg van uw burens over hun oorlogsactiviteiten in het tankbataljon in Gori, waarna ze er u later van beschuldigden deze informatie telefonisch te hebben doorgegeven aan uw Ossetische vriend N. (...). U kan deze bewuste (militaire) informatie echter niet concretiseren. Zo verklaart u dat uw burens die bij het tankbataljon in Gori werkten, na hun dagtaak in het leger in het openbaar in de buurt vertelden over hoeveel tanks er waren en waar er aanvallen en zo waren (CGVS p. 7), maar als u gevraagd wordt om hoeveel tanks en welke gevechten het precies ging, geeft u hierop meermaals vage, onduidelijke en ontwijkende antwoorden (CGVS p. 12). Daarnaast verklaart u dat uw burens die bij het tankbataljon betrokken waren u vertelden dat zij hun (Georgische) tanks reeds op 5 en 6 augustus 2008 in Tskhinvali hadden binnengebracht en daar op dat moment reeds bezig waren met het uitvoeren van gevechtsacties. Toen u uw Ossetische vriend N. (...) op 7 augustus 2008 opbelde (op dat moment verbleef N. (...) in Tskhinvali), bevestigde hij u dat er al Georgische tanks in de stad waren en reeds aan het schieten waren (CGVS p. 7-8). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt echter dat het Georgische leger begin augustus 2008 wel heel wat militair personeel en materiaal aan de grens met Zuid-Ossetië verzamelde (o.a. in Gori), maar dat de Georgische tanks pas in de vroege ochtend van 8 augustus 2008 Tskhinvali binnentrokken en overgingen tot de strijd. Als u effectief van uw burens informatie hoorde over de gewapende acties tijdens de oorlog in augustus 2008 en u als gevolg daarvan zou beschuldigd worden van spionage, kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u kan aangeven welke concrete (militaire) informatie u van deze burens te weten kwam en dat u het tijdstip kan zeggen waarop de Georgische tanks (waar uw burens bij betrokken waren) Tskhinvali binnentrokken. Dit is hier niet het geval. Bijgevolg zijn uw verklaringen omtrent uw beschuldiging van spionage weinig geloofwaardig.

Ten tweede verklaart u dat een bijkomende reden waarom u verdacht werd van spionage uw vriendschap/contact met een Osseet was (i.e. N. (...)), die in Zuid-Ossetië werkzaam was bij de politie (CGVS p. 7 & p. 8). Als u gevraagd wordt wat u bedoelt met dat laatste, verklaart u 'dat weet ik niet precies. Wat mij later verweten werd, was dat hij tegen ons vocht'. Daarop verklaart u niet te weten welke functie hij had bij de politie en of hij effectief gevochten heeft in de oorlog van 2008. U weet ook niet of hij op een of andere manier betrokken zou zijn geweest bij deze oorlog (CGVS p. 11). Nog

in verband met N. (...) verklaart u dat u hem in 1992 (na het uitbreken van de toenmalige Georgisch-Ossetische oorlog) enkele dagen in huis (in Gori) heeft genomen waarna hij naar het dorp Djava (vlakbij Tskhinvali in Zuid-Ossetië) verhuisde waar hij vanaf dan de hele tijd bleef wonen. Soms ging hij wel naar Ordzjonikidze (i.e. Vladikavkaz in Noord-Ossetië) omdat hij daar familie had (CGVS p. 10-11). Als u daarop gevraagd wordt waarom u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dan verklaard had waarom hij (en uw andere Ossetische vrienden) in 1992 van Zuid-Ossetië naar Noord-Ossetië gevlucht waren (CGVS vragenlijst 25.11.2009 p. 2 vraag 3.5) – en dus niet van Gori (in Georgië) naar Zuid-Ossetië zoals u het nu zegt – verklaart u 'nee, ik bedoel het zo. Van Gori naar Djava' (CGVS p. 11). Echter, het louter herhalen van één van beide versies van uw verklaringen, vormt geen afdoende verklaring voor deze tegenstrijdigheid waardoor deze nog steeds overeind blijft. Als uw contact met uw Ossetische vriend N. (...) één van de redenen was van uw problemen met de autoriteiten van uw land, kan van u verwacht worden dat u gelijklopende verklaringen aflegt over de plaats van waar uw vriend(en) in 1992 vluchtten en waarheen ze toen vluchtten (i.e. het moment waarop u hem voor het laatst zag doch waarna jullie nog steeds telefonisch contact onderhielden, CGVS p. 11) en dat u weet welke functie hij bij de politie in Zuid-Ossetië bekleedt en wat zijn betrokkenheid bij de oorlog zou zijn (uw burenschuldigen hem er immers van tegen Georgië te vechten). Dit is in casu niet het geval. Bijgevolg blijkt op geen enkele wijze dat N. (...) een bijzondere functie heeft waarbij hij toegang heeft tot gevoelige informatie of dat hij goede connecties zou hebben waardoor hij hieraan zou kunnen geraken (wat betreft de spionage waarvan u beschuldigd werd). Zo komt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas bijkomend op de helling te staan. Terloops zij nog opgemerkt dat het, gezien de gespannen situatie die er begin augustus 2008 in uw regio heerste, weinig aannemelijk is dat u niet beseft zou hebben dat u een risico nam door in het bijzijn van uw burenschuldigen, die in het Georgische leger dienden en hierover pochten, uw vriend N. (...) in Tskhinvali te bellen en hem openlijk te vragen of er al tanks in Tskhinvali waren (CGVS, p. 12). Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder aangetast.

Ten derde dient nog gewezen te worden op een aantal opvallende elementen doorheen uw verklaringen over de problemen zelf die u zou ondervonden hebben – voor zover daar nog geloof aan kan worden gehecht. Zo verklaart u dat uw vrouw en kinderen na jullie vertrek uit Gori meteen naar het dorp Tsinamdzghvriantkari gingen, terwijl u zelf naar Pankisi ging. Na een aantal maanden wou u echter terugkeren naar huis. Daartoe ging uw vader naar de politie van Gori, om te melden dat u vier maanden eerder meegenomen en geslagen was geweest (bij de politie werd hem echter gezegd dat u een landverrader was, waarna hij enkele dagen later door de politie geslagen werd). Kort daarna verklaart u dat uw vader twee maanden na uw vertrek uit Gori naar de politie ging (CGVS p. 9). Dit strookt echter niet met uw eerdere verklaringen. Als u daarnaast gevraagd wordt of de slagen die uw vader van de politie van Gori kreeg nadat hij bij hen was gaan spreken over u, de enige keer was dat uw vader problemen had met de autoriteiten, verklaart u 'ik weet van één keer ja'. Als u er dan op gewezen wordt dat u op de DVZ had verklaard dat uw vader nog meerdere keren lastiggevallen werd door de Georgische ordediensten, verklaart u 'hij werd vaak lastiggevallen'. Gevraagd om dit antwoord te verduidelijken, verklaart u 'als ze hem ergens ontmoetten, vroegen ze waar ik was'maar hoeveel keer, wanneer of in welke omstandigheden dat zou gebeurd zijn, kan u niet zeggen (CGVS p. 9-10). Als uw vader effectief problemen kreeg met de autoriteiten van uw land nadat hij bij de politie over u gaan spreken was, kan verwacht worden dat u coherente en gedetailleerde verklaringen aflegt over het moment waarop uw vader naar de politie ging en over de concrete problemen die hij nog zou gekend hebben. Dit is hier echter absoluut niet het geval. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas nog verder ondermijnd.

Ten vierde, wat betreft uw reisroute, verklaart u Georgië verlaten te hebben met uw Georgische identiteitskaart en reispaspoort, samen met een kennis van uw oom (S. (...)) die u met de auto naar Turkije reed. Van daar ging u verborgen in de laadruimte van een vrachtwagen naar België. Aan de Georgisch-Turkse grens toonde S. (...) uw identiteitsdocumenten, waarna jullie zonder problemen mochten verder rijden. Als u in de vrachtwagen naar België rijdt, stopt die enkele keren onderweg maar waar weet u niet. Met de chauffeur had u geen afspraken gemaakt voor het geval u ontdekt zou worden (CGVS p. 5-6). Deze verklaringen zijn opmerkelijk en weinig geloofwaardig. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u onder uw eigen identiteit uw land kon verlaten zonder dat u daarbij problemen ondervond. Als u effectief door de veiligheidsdiensten zou zijn meegenomen en nota bene beschuldigd zou zijn van spionage en als uw vader later nog door de autoriteiten van uw land onder druk zou zijn gezet om te vertellen waar u was in het kader van deze beschuldiging, is het weinig geloofwaardig dat diezelfde autoriteiten u nog zouden toelaten het land legaal te verlaten. Daarnaast blijkt u in het geheel niet te weten door welke landen u gereden heeft; u weet niet in welk land u de grens met de Europese Unie overgestoken heeft. U verklaart dat de vrachtwagen op verschillende plaatsen stopte maar waar dat was, of aan welke grens, weet u niet. U verklaart ook geen praktische afspraken gemaakt te hebben met de chauffeur voor het geval u ontdekt zou worden. Uw uitleg voor uw gebrek aan kennis hieromtrent, namelijk dat u de hele reis in de laadruimte van de vrachtwagen zat en

niets kon zien (CGVS p. 5-6), is weinig overtuigend. Dergelijke onwetendheid aangaande uw reis is namelijk weinig aannemelijk. Aangezien een dergelijke clandestiene reis een uiterst precaire onderneming is, gezien het persoonlijk belang dat u had bij het welslagen van uw vlucht uit uw herkomstland, jegens hetwelke u verklaart een ernstige vrees te koesteren, is het bijgevolg niet aannemelijk dat u dermate onwetend bent aangaande het traject en de organisatie van uw reis. Door bovenstaande vaststellingen ontstaat het vermoeden dat u uw Georgisch paspoort, uw reisdocument waarvan u verklaarde dat u het in Turkije had afgegeven aan de persoon die uw reis regelde (CGVS p. 5), bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door u verkregen visum voor uw reis naar België, het moment en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent, verborgen te houden. Dit vermoeden wordt nog versterkt door het feit dat u tijdens uw gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde uw Georgisch paspoort in Georgië te hebben achtergelaten (verklaring DVZ, vraag 21) en dus niet in Turkije te hebben afgegeven aan de persoon die uw reis regelde, zoals u nochtans tijdens uw gehoor op het CGVS verklaarde (CGVS, p. 5). Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas andermaal aangetast.

Op basis van bovenstaande vaststellingen oordeelt het Commissariaat-generaal dat u er niet in slaagt een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming aan te tonen ten opzichte van uw land van herkomst Georgië. Het document dat u neerlegt verandert hier niets aan. De kopie van uw Georgische identiteitskaart bevat immers louter persoonsgegevens die hier niet betwist worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beperkt zich in haar verweer in te gaan op enkele motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen. Verzoekende partij beroept zich derhalve op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.2. Waar verzoekende partij betreffende de door verwerende partij, onder verwijzing naar informatie toegevoegd aan het administratief dossier, gestelde voorwaarden om als spion te worden beschouwd, betoogt dat haar vriendschap met N. C., “die voor de Osseten tegen Georgië vecht”, voldoende is om als spion te worden aanzien, stelt de Raad vooreerst vast dat dit een blote bewering betreft daar zij op generlei wijze met objectieve informatie wordt onderbouwd. Daarenboven blijkt uit de bestreden beslissing dat aan deze relatie/vriendschap/contacten met N. C. totaal geen geloof kan worden gehecht nu verzoekende partij niet weet welke functie N. C. had bij de politie, of hij effectief gevochten heeft in de oorlog van 2008 en of hij op een of andere manier wel betrokken zou zijn geweest bij deze oorlog. In de mate dat verzoekende partij met voormeld citaat dat haar vriend N. C. voor de Osseten vecht tegen Georgië bedoelt dat dit in de oorlog van 2008 was, kan de Raad enkel vaststellen dat deze bewering flagrant strijdig is aan het gestelde bij het gehoor op het Commissariaat-generaal, met name niet te weten of N. C. effectief vocht in deze oorlog (administratief dossier, stuk 4, p. 11). Bovendien legt verzoekende partij tegenstrijdige verklaringen af over van welke plaats naar welke plaats N. C. in 1992

is gevlucht op een ogenblik dat deze door verzoekende partij werd opgevangen. Desbetreffende motivering blijft derhalve onverminderd overeind.

2.2.3. De verschoningsgrond voor het niets weten over de functie van N. C. bij de politie, met name dat er sinds 1992 geen persoonlijk contact meer was, maar enkel telefonisch, kan in redelijkheid door de Raad niet worden aangenomen. Door de Raad kan niet worden ingezien hoe een jarenlang telefonisch contact de mogelijkheid uitsluit dergelijke informatie te verwerven en deze gegevens enkel via persoonlijk contact kunnen worden overgedragen. Verzoekende partij verduidelijkt dit evenmin in haar verzoekschrift.

2.2.4. Aangaande het argument van verzoekende partij betreffende de motivering van verwerende partij dat haar verklaringen met betrekking tot de problemen van haar vader niet coherent en gedetailleerd zijn, met name dat zij duidelijk heeft verklaard dat hij één keer werd aangevallen en vaak werd lastiggevallen, wijst de Raad erop dat dit een overtollig motief betreft zodat het eventueel gegrond bevinden van kritiek erop niet zou kunnen leiden tot een andere beslissing en verzoekende partij aldus geen belang heeft bij het aanvoeren ervan.

2.2.5. Ten slotte stelt de Raad vast dat verzoekende partij de motieven van verwerende partij betreffende de strijdigheid van het voorgehouden asielrelaas aan de informatie over het ogenblik van de inval van de Georgische tanks in Tskhinvali, betreffende de tegenstrijdigheid van welke plaats naar welke plaats N. C. *anno* 1992 is gevlucht, betreffende de tegenstrijdigheid op welk ogenblik de vader van verzoekende partij naar de politie ging en betreffende de onaannemelijkheden en tegenstrijdigheid aangaande de reisroute, ongemoeid laat waardoor deze als onbetwist en vaststaand worden beschouwd.

2.2.6. De flagrante tegenstrijdigheden, onwetendheden en onaannemelijkheden betreffende wezenlijke elementen van het voorgehouden asielrelaas verhinderen aan dit relaas enig geloof te hechten en laten niet toe verzoekende partij de status van vluchteling met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet toe te kennen.

2.2.7. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Georgië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.8. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven – uitgezonderd het overtollig bevonden motief – die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien maart tweeduizend dertien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT